

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/80/2016
Identifikačné číslo spisu: 2015200549
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2015200549.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Marty Molnárovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu: X. I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, XXX XX C. V., právne zastúpený advokátom JUDr. Vladimír Fraňo, Haškova 18, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, oddelenie štátnej stavebnej úpravy, Kollárova 8, 917 02 Trnava, IČO: 45013641, za účasti: X. C., nar. XX.XX.XXXX, O. C., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom H. XXX, XXX XX C. V., v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného číslo OÚ-TT-OVBP2-2015/017098/Ve zo dňa 12. júna 2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/115/2015-101 zo dňa 7. apríla 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/115/2015-101 zo dňa 7. apríla 2016 p o t v r d z u j e.

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave č. k. 14S/115/2015-101 zo dňa 07.04.2016 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OÚ-TT-OVBP2-2015/017098/Ve zo dňa 12.06.2015, ktorým žalovaný rozhodol, že odvolanie žalobcu podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“ alebo „zákon č. 71/1967 Zb.“) zamietol a rozhodnutie stavebného úradu Obec C. V. č.j. 12/2014-Mi/DSP zo dňa 04.03.2015 potvrdil. Stavebný úrad Obec C. V. rozhodnutím zo dňa 04.03.2015 podľa § 88a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“) dodatočne povolil stavbu: prístrešok a sklad domáceho náradia na pozemku parc. č. XXX/X v katastrálnom území C. V. pre účastníkov X. C. a O. C..

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že námietku, že v rozhodnutí o prerušení konania chýbal samotný výrok o prerušení konania s uvedením ustanovenia, podľa ktorého stavebný úrad rozhodol, čím stavebný úrad porušil ustanovenie § 46 a § 47 ods. 1, ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.,

považoval za nedôvodnú, nakoľko rozhodnutie o prerušení konania nebolo predmetom súdneho prieskumu. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby.

Krajský súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že žalovaný predmetnú vec nesprávne právne posúdil. V konaní nebolo žalobcom preukázané, že dodatočné povolenie stavby bolo v rozpore s verejným záujmom. Predmetom dodatočného povolenia stavby bol prístrešok a sklad domáceho náradia. Krajský súd mal za to, že stavba - sklad domáceho náradia už existovala pred kúpou nehnuteľnosti pribratými účastníkmi konania, ktorí ju len opravili bez stavebného povolenia. Stavba - prístrešok s vymurovanou zadnou stenou pri hranici s pozemkom žalobcu bola vybudovaná na pôvodných základoch pôvodnej hospodárskej budovy bez ohlásenia stavebnému úradu. Povoľovaná stavba neovplyvňovala rodinný dom žalobcu, pretože v susedstve povoľovanej stavby sa nachádzala zatravnená plocha a okrasné dreviny. Povoľovaná stavba bola vo vzdialenosti 11,70 m za rodinným domom stavebníkov a rodinným domom žalobcu, krajský súd považoval námietky žalobcu týkajúce sa polohy a vzdialenosti susednej nehnuteľnosti za nedôvodné. V konaní o povolení stavby nebolo preukázané, že povoľovaná stavba neoprávnene zasahovala do vlastníckych práv vlastníkov susedných nehnuteľností alebo k ich obmedzeniu nad mieru prípustnú zákonom.

Krajský súd považoval námietku žalobcu, ktorou namietal príbuzenský pomer staviteľov s bývalým, ako aj terajším starostom Obce C. V., za nedôvodnú a žalobcom ničím nepodloženú, keď sami staviteľia sa vyjadrili, že neboli s terajším, ani bývalým starostom obce v príbuzenskom pomere a žalobca tieto tvrdenia pribratých účastníkov ničím nevyvrátil a ani sa žiadnym spôsobom nevyjadril k písomnému vyjadreniu vedľajších účastníkov. Súd uviedol, že žalobca túto skutočnosť ani nenamietal u správneho orgánu, a že nie je možné použiť námietku zaujatosti v prípade, ak ako správny orgán vystupuje jediná fyzická osoba (starosta obce), ktorá navyše nemá postavenie zamestnanca správneho orgánu.

Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 30.09.2015 č. k. 14S/115/2015-81, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 05.10.2015 pribral do konania stavebníkov X. C. a O. C..

Žalobca vo včas podanom odvolaní namietal, že krajský súd dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu a vyšiel z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca namietal, že stavebný zákon nepozná inštitút dodatočného ohlásenia stavby a dodatočné ohlásenie stavebnému úradu ani nepripúšťa. Stavebný zákon nerozhodol vo veci v zákonnej lehote, pričom nedošlo k predĺženiu lehoty odvolacím súdom a upovedomeniu účastníkov konania o predĺžení lehoty, čím došlo k porušeniu ust. § 49 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. Žalobca namietal skutočnosť, že nepreukázal, že dodatočné povolenie stavby je v rozpore s verejným záujmom. Uviedol, že rovnako do verejného záujmu je potrebné zaradiť aj záujem na odstraňovaní nepovoľenej stavebnej činnosti.

Podľa žalobcu skutočný stav statik nikdy nevidel, pretože pozemok a nehnuteľnosti zo strany žalobcu sú ohradené, vchody uzamknuté a žalobca nezaznamenal požiadavku žiadneho statika na vstup na pozemok.

Ďalej žalobca v odvolaní uviedol, že konštrukčné prvky a základové pásy pod dodatočne povolenou stavbou (prístreškom) neexistujú, ani neexistovali. Podľa žalobcu žiadny hospodársky objekt okrem dreveného kurína sa na mieste dodatočne povolenej stavby nenachádzal. Stavebný úrad a odvolací orgán tieto fakty odignorovali a vychádzali len z tvrdení stavebníkov, čo je v rozpore s ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku. Žalobca je názoru, že nosný múr na hranici pozemku pri svojej polohe a výške neprímerane tieni susediacu časť jeho dvora. V odvolaní opäť namietal, že otec stavebníka X. C. a manželka starostu obce sú bratranec a sesternica, čiže ide o príbuzenský pomer. Žiadal preto, aby Najvyšší súd SR ako súd odvolací po preskúmaní vyššie uvedeného rozhodnutia krajského súdu, tento zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konanie v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ OSP.

Účastníci vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že tvrdenia žalobcu sú zavádzajúce. Podľa účastníkov, statik skutkový stav stavby videl dostatočne, pretože hranica pozemkov medzi žalobcom a účastníkmi nebola oplotená pletivom. Stavba (prístrešok), vybudovaný múr zo strany žalobcu spĺňa základné požiadavky

stavby, nakoľko múr je vybudovaný mierne za hranicou pozemku, na pozemku účastníkov. Stavba je umiestnená v zadnej časti pozemku, za rodinným domom a nespôsobuje tienenie obytných miestností žalobcu. Stavba (sklad domáceho náradia) bola vybudovaná už v minulosti a nehnuteľnosť podľa účastníkov bola kúpená spolu s uvedeným skladom, ale z dôvodu opotrebovanosti krytiny skladu sa musela vymeniť. Účastníci ďalej uviedli, že strecha skladu nepresahuje cez hranicu pozemku na stranu žalobcu, pretože pôvodný múr je murovaný, a na žiadosť žalobcu bol vyvýšený kovovými tyčami, ktoré sa pripevnili skrutkami zo strany pôvodného múru. Strecha skladu je zároveň pôvodného murovaného plotu. Susedské vzťahy sú rozvrátené, žalobca vyvoláva konflikty a svojím správaním narúša pokojné užívanie nehnuteľnosti.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke najvyššieho súdu.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP).

Podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon); stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 88a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon);

(1) Ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

(4) V rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Podľa § 140 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon); ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 6 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie;

(1) Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať požiadavky urbanistické, architektonické, životného

prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.

(2) Stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel.

Podľa § 9 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok);

(1) Zamestnanec správneho orgánu je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti.

(2) Z prejednávania a rozhodovania pred správnymi orgánmi je vylúčený aj ten, kto sa v tej istej veci zúčastnil na konaní ako zamestnanec správneho orgánu iného stupňa.

Podľa § 10 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok); účastník konania oznámi správne orgánu skutočnosti nasvedčujúce vylúčenie zamestnanca správneho orgánu (§ 9), len čo sa o nich dozvie.

Z obsahu predložených spisov najvyšší súd zistil, že predmetom súdneho preskúmacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo OÚ-TT-OVBP2-2015/017098/Ve zo dňa 12.06.2015, ktorým potvrdil rozhodnutie obce C. V. č. j. 12/2014-Mi/DSP zo dňa 04.03.2015 a stavebný úrad podľa ust. § 88a ods. 4 Stavebného zákona dodatočne povolil stavbu „Pristrešok a sklad domáceho náradia“ pre účastníkov.

Najvyšší súd má za to, že stavebný úrad môže stavbu alebo jej časť dodatočne povoliť, len ak sa v konaní preukáže, že jej ďalšia existencia nie je v rozpore s verejnými záujmami a jej vlastník, resp. stavebník podá žiadosť o dodatočné povolenie stavby spolu s predpísanou dokumentáciou (§ 88 ods. 1 písm. b) Stavebného zákona). V tomto prípade stavebný úrad konal v zmysle uvedeného ustanovenia. Povoľovaná stavba je v súlade s platným územným plánom obce, uvedená lokalita je určená na rodinné bývanie a povoľované drobné stavby plnia doplnkovú funkciu pre rodinný dom. Stavba skladu náradia existovala už pred kúpou nehnuteľnosti manželmi C., ktorí ju opravili (bez ohlásenia stavebnému úradu). Najvyšší súd konštatuje, že sa jedná o drobnú stavbu, na povolenie ktorej postačovalo ohlásenie stavebnému úradu. V konaní o dodatočnom povolení stavieb navrhovateľa predložili stanoviská dotknutých orgánov, ktoré hájili záujmy spoločnosti.

Pri stavbách postavených bez stavebného povolenia je stavebný úrad povinný vždy najskôr skúmať, či stavbu nemožno dodatočne povoliť. Stavebný úrad v takom prípade pri stavbe bez stavebného povolenia vyhodnocuje jej vplyv na životné prostredie, súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou, resp. s funkčným využitím územia, so všeobecnými technickými požiadavkami vymedzenými príslušnými právnymi predpismi a technickými normami, pričom prihliadne na stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov. Stavebný úrad skúma aj vlastnícke vzťahy k pozemku, na ktorom je stavba bez stavebného povolenia umiestnená. Stavebný úrad pokiaľ zistí súlad s verejnými záujmami, stavbu môže dodatočne povoliť.

Najvyšší súd poukazuje na to, že stavebný úrad konal podľa § 88 ods. 4 Stavebného zákona. K námietke týkajúcej sa statiky uviedol, že stavebníci predložili v konaní statický posudok predmetných stavieb vypracovaný autorizovaným stavebným inžinierom, z ktorého vyplynulo, že povoľovaná stavba vyhovuje požiadavkám platných noriem a predpisov z hľadiska statickej bezpečnosti. V projektovej dokumentácii predloženej k dodatočnému povoleniu stavby sú údaje získané na základe skutočného zamerania stavby a jej súčasťou je časť statika, vypracovaná odborne spôsobilou osobou a overená stavebným úradom, keď podľa záveru technickej správy statiky, objekt vyhovuje požiadavkám platných noriem z hľadiska statickej bezpečnosti, a preto námietky žalobcu, že časť statiky bola nesprávne vypracovaná, sú ničím nepodložené a ide o tvrdenia osoby, ktorá nie je osobou odborne spôsobilou vyjadrovať sa k statike daného objektu, keď samotná skúška žalobcu zo statiky na VŠ je bez ďalšieho

pre daný spor nepostačujúca.

K námietke týkajúcej sa výšky prístrešku, ktorý spôsobuje tienenie pozemku žalobcu konštatuje, že podľa ust. § 6 Vyhlášky č. 532/2002 Z. z. chráni pred tienením len obytné miestnosti, nie pozemky ani neobytné miestnosti. V predmetnej veci je prístrešok umiestnený v zadnej časti pozemku stavebníkov za rodinným domom a za skladosm náradia. To znamená, že nespôsobuje tienenie obytných miestností žalobcu.

Po predložení dokladov pre vydanie dodatočného stavebného povolenia, stavebný úrad začal konanie o dodatočnom povolení stavby a vydal rozhodnutie v danej veci v lehote v zmysle ust. § 49 Správneho poriadku.

K námietke, že stavebný úrad nerozhodol vo veci v zákonnej lehote, a nedošlo ani k predĺženiu lehoty odvolacím orgánom a upovedomeniu účastníkov konania o predĺžení lehoty, aj podľa najvyššieho súdu samotná skutočnosť, že stavebný úrad začal konanie takmer po 7 mesiacoch po obdržaní záznamu zo Stavebnej inšpekcie, čím nedodržel v konaní zákonné lehoty pre rozhodnutie, nemôže byť dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia ako to namietal žalobca, pretože inak neboli splnené zákonné podmienky pre odstránenie predmetnej stavby. Nedodržanie procesnej lehoty správnym orgánom Správny poriadok kvalifikuje ako nečinnosť a účastník konania sa za splnenia zákonných podmienok môže domáhať nápravy príslušnými právnymi prostriedkami. Nedodržanie procesnej lehoty nemá za následok v zmysle Správneho poriadku nemožnosť rozhodnúť vo veci.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu je právne irelevantná námietka žalobcu ohľadom príbuzenského pomeru staviteľov s bývalým starostom obce, keďže v danom prípade nie je možné námietku zaujatosti použiť, keďže ako správny orgán vystupuje jediná fyzická osoba (starosta obce), ktorá navyše nemá postavenie zamestnanca správaného orgánu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval námietky žalobcu za spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a súd prvého stupňa nepochybil, ak žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Uvedenými úvahami sa riadil Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§219 ods. 2 OSP v spojení § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému ani príbratým účastníkom náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.